Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 140. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 24, 1996. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 24-го ЛИПНЯ 1996 р. Ч. 140. РІК CIII.

УКРАЇНІ ПОТРІБНЕ ГРОМАДСЬКЕ ПРИМИРЕННЯ

Київ (УНІАР). —Демократична Партія України й Фонд Підтримки Демократії і Реформ закликали всі політичні партії та організації, Верховну Раду й Президента України підписати декларацію про громадське примирення й злагоду в українському суспільстві.

На пресовій конференції, у якій взяли участь голова ДемПУ Володимир Яворівський, президент фонду Володимир Бортник та голова Національної Консервативної Партії Олег Соскін, відзначалося, що прийняття такої декларації змінить стабільність в країні і водночас дасть змогу рішучіше протидіяти тим, хто вносить розбрат і провокує антидержавні виступи.

"Підписання декларації, — сказав Олег Соскін, — вивело б Україну в европейську площину розвитку політичної системи. Адже існує реальна загроза розпалювання ворожнечі протидіючими владно-мафіозними клянами. За громадської злагоди у суспільстві кляни вже не зможуть боротися за владу кримінальними методами, а змушені будуть підтримувати ті чи ті політичні партії, виборювати депутатські мандати".

О. Бортник додав, що злагода у суспільстві сприяла б поверненню в Україну тіньових капіталів, потаїки вивезених за кордон наприкінці перестройки та в перші роки незалежности. "Сподіватися на значні інвестиції Заходу покищо не доводиться, — сказав він, — тим часом як тіньові гроші могли б і мусіли б працювати на українську економіку".

В. Яворівський визнав, що, мабуть, не всі політичні сили захочуть приєднатися до такої декларації, але тим самим вони покажуть своє справжнє обличчя і поставлять себе поза моральним, якщо не юридичним законом.

П. ЛАЗАРЕНКО ОБГОВОРИТЬ У ВАШІНҐТОНІ КРЕДИТИ УКРАЇНІ

Київ. — Намагаючись покінчити із заборгованістю у платнях, прем'єр-міністер України Павло Лазаренко прилетить цього тижня до Вашінгтону, де проведе переговори з Міжнародним валютним фондом щодо надання Україні у цьому фінансової допомоги.

Згідно з одним урядовцем, візита відбудеться 25-26-го липня. П. Лазаренко також має зустрітися з представниками Адміністрації Президента ЗСА.

Український прем'єр переглядатиме з радою МВФ умови ухваленої в травні угоди, щодо надання Україні кредиту „стендбай" в сумі 867 млн. дол. Рада має провести засідання 31-го липня, на якому обговорюватиметься друга частина кредиту, що становить біля 300 млн. дол.

Урядовець сказав, що П. Лазаренко може звернутися з проханням призначити цю частину кредиту на ліквідацію заборгованости у платнях, яка становить біля 1.4 блн. дол.

Минулого тижня з представниками МВФ зустрічалися голова Національного агентства реконструкції і розвитку Роман Шпек і голова Національного Банку України Віктор Ющенко. Крім того, Президент України Леонід Кучма звернувся до Президента ЗСА Билла Клінтона та лідерів інших країн, а також до фінансових установ, з проханням продовжити „м'які" кредити Україні для виплати заборгованих платень.

Перший заступник державного секретаря ЗСА Стровб Толбатт 17-го липня, під час візити до Києва, підтвердив готовість ЗСА і далі надавати допомогу Україні, політикою якої Вашінгтон останнім часом дуже задоволений.

Р. Караджіч відійшов від політики

Сербія. — Сербська сторона виконала вимогу Вашінґтону щодо цілковитого відходу лідера боснійських сербів Радована Караджіча з політичного життя.

У п'ятницю, 19-го липня, під час зустрічі з журналістами в Белграді спеціяльний представник Адміністрації ЗСА Ричард Голбрук ознайомив присутніх з копією підписаного меморандуму, в якому Р. Караджіч зобов'язується виконати низку умов: залишити всі державні і партійні пости, не висувати своєї кандидатури у майбутніх виборах, не виступати у засобах масової інформації, не займатися ніякою політичною і громадською діяльністю. Документ підписаний президентом Сербії Слободаном Мілошевічем, членами вищого керівництва боснійських сербів Момчилом Країшніком і Алєксою Бухою, а також самим Р. Караджічем, для якого спеціяльно привезли меморандум в Пале, столицю боснійських сербів.

Від 19-го липня президентські обов'язки в боснійській Сербській республіці повністю перейшли до Біляни Плявшіча, а Сербську демократичну партію очолив Алєкса Буха.

Водночас Р. Голбрук дав до зрозуміння, що досягнуте вдоволяє його не повною мірою. Він сказав, що головною метою його візити до Београду була вимога, щоб серби самі заарештували свого лідера і передали його в руки Міжнародного трибуналу в Газі. Однак сербська сторона відмовилася виконати ці вимоги.

Згадані поступки боснійських сербів на деякий час відсунули загрозу відновлення санкцій і зроби-

(Закінчення на стор. 3)

Американські вояки в Боснії занепокоєні вибухом бомби

Брцко, Боснія і Герцеговіна. — Тут розташована американська військова база ім. МекГоверна з 800 вояками, які виконують свою військову повинність у збережені Американською спонзорованого замирення між боснійськими сербами і мусулманами.

Одначе коли минулої суботи, 20-го липня, у досить відлюдненому місці бази несподівано стався вибух, то більшість присутніх вояків думали, що це початок чогось неждданого — нападу боснійських сербів на американські військові позиції. Інші були переконані, що це дальший тяг протиамериканських дій зі сторони терористів, як кілька тижнів тому у Савдійській Арабії. Цілковита розгубленість тривала на базі майже 30 хвилин, вояки автоматично зайняли оборонні становища,. щоб оборонятися від будь-якого ворога.

Тільки після півгодини вияснилося, що це був просто припадок і бомба нехотячи була скинена з військового реактивного літака американської морської фльоти. Літак з літаконосця „Ентерпрайз", що знаходиться на водах Адріятика, виконував тільки свої щоденні вправи — охорони американських баз, як бомба просто впала та розірвалася спричинюючи 30-хвилинний переляк. На щастя жертв у людях не було. Беручи до уваги вибух у Савдійській Арабії та цей, що знищив пасажирський літак летунської лінії ТВА де загинуло 230 осіб минулої середи, 17-го липня, то ніхто не дивується цьому високому напруженню американських вояків у Боснії.

Причини цього припадку намагаються з'ясувати військові чинники американської морської фльоти.

„Радіо Свобода" остерігає

„Прага, Чехія. — В одному зі своїх останніх висилань „Радіо Свобода" остерігає, що небезпека, яка походила від Росії як за царів, так і за Леніна, Сталіна, Брежнєва, залишається дійсною і сьогодні. Це російський імперіялізм, великодержавний шовінізм, вперте намагання зібрати в один кулак не тільки російську націю і російські землі, але й усі народи довкола. Це намагання з кожним тижнем і місяцем стає все відвертішою політикою теперішньої, нібито „демократичної", Росії.

„Радіо Свобода" підкреслює, що хоч найдальше у своїх великодержавних зазіханнях заходять російські комуністи, які перед недавніми президентськими виборами обіцяли „відновити російську могутність у світі", під словом „відновити" радо підписується й такий противник комуністів, як генерал Лебедь. Це означає, що під неутверджену російську демократію вже підкладається вибухівку.

Викликає подив, як у країні, яку через низький рівень життя називали „Берегом Слонової Кости з атомною зброєю", дотепер не зрозуміли, що навіть величезні збройні арсенали Совєтського Союзу не запевнили його майбутнього. Але ще більше дивує той факт, що імперські ідеї панують

(Закінчення на стор. 3)

Шахтарі відкидають звинувачення

Київ (УНІАР). — Один з керівників Незалежної Профспілки Гірників України Велерій Багатіщев назвав нісенітницею повідомлення деяких засобів масової інформації про фінансування шахтарських страйків донбаської мафією та про зв'язок між цими страйками і недавнім замахом на прем'єр-міністра України Павла Лазаренка.

Він спростував також твердження, що НПГУ нібито ініціювала блькування залізниць та інші протизаконні акції. Шахтарські протести, за його словами, вийшли з-під будь-чиєї контролі внаслідок розкольницької політики Профспілки Працівників Вугільної Промисловости (сподкоємиця колишніх совєтських профспілок), котра пішла на сепаратні угоди з Урядом, зрадивши тим самим тисячі інших учасників страйків.

В. Багатіщев вважає, що Уряд і проурядова преса знову намагаються зробити шахтарів козлами відпущення, перекладаючи відповідальність за економічне й кримінальне становище в країні з хворої голови на здорову. "Тепер нам у Києві кажуть, що ваші гроші розкрадали директори та інші мафіозі. Але ж не ми назначаємо цих директорів, а Уряд! Наша справа — видобувати вугілля, а не боротися з мафією чи стежити за директора-ми. Кожен має робити свою роботу, а якщо Уряд цього не може, то його треба відправити туди, куди й директорів".

Союзівка вітатиме Л. Кравчука

Союзівка. — Тут у суботу, 27-го липня, о год. 2:30 після полудня в залі „Веселка" відбудеться зустріч із колишнім Президентом України, тепер — народним депутатом України Леонідом Кравчуком, який говоритиме на тему „Ситуація в Україні після схвалення конституції".

О год. 8:30 вечора почнеться концерт хору „Думка" з Ню Йорку, диригент — Василь Гречинський.

Мистецькі події оселі УНСоюзу 27-28-го липня поповняться виставками творів Богдана Божемського і Зиновії Гулей.

Після суботнього концерту відбудеться забава, гратиме оркестра „Луна".

У справі замовлення кімнат слід телефонувати на число (914) 626-5641.

„Шелл" готова інвестувати в Україні більйон долярів

Київ. — Нафтова компанія „Шелл" розглядає можливість інвестування в українських газопроводи і нафтовидобувні проєкти біля 1 блн. дол., інформує Ройтерс, покликаючись на радника Президента України.

Володимир Рижов, радник Президента з енергетичних питань, сказав, що Леонід Кучма зустрівся з представниками „Шелл" і обговорив з ними видобування газу і нафти, а також реконструкцію газопроводів. Представники „Шелл" готові вкласти в це до 1 блн. дол., зазначив В. Рижов, однак покищо мова йшла не про нові контракти, а про наміри.

Представник київського бюра „Шелл" підтвердив, що на зустрічі йшлося про угоди щодо транзиту газу, а також інші угоди, але подробиць не назвав.

В. Рижов поінформував, що Україна надає перевагу пропозиціям „Шелл" щодо видобування нафти в чотирьох місцях чорноморського шельфу. За його словами, компанія вже має чотири ліцензії на це і тепер завершує оформляти відповідні документи.

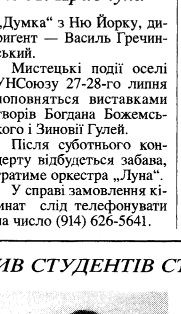
Він пояснив, що перевагу надається „Шелл" тому, що інші західні компанії ще не готові до діяльности в Україні.

Радник сказав також, що через територію України плянується прокласти трансконтинентальний газопровід з Росії в Европу. В цьому проєкті разом із

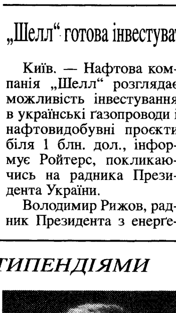
(Закінчення на стор. 3)

УНС НАГОРОДИВ СТУДЕНТІВ СТИПЕНДІЯМИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Стипендійна Комісія Українського Народного Союзу у складі Уляна Дячук, д-р Петро Саварин, Аня Дидик-Петренко, Марта Лиско, Олександер Благітка, Степан Гавриш, Рома Гадзевич та Алік Худолій, в часі засідання в четвер, 11-го липня ц. р., призначила 203 стипендії на загальну суму 65,400 дол. на шкільний рік 1996–97.

Олена Ройовська
2,000 дол.

Сергій Миронюк
1,000 дол.

В часі засідання комісія розглянула 234 аплікації, з яких призначила стипендії 203 студентам в таких сумах: одна на 2,000 дол., чотири по 1,000 дол., одна на 800 дол., дві по 750 дол., чо-тири по 700 дол., 24 по 500 дол., 21 по 400 дол., 47 по 300 дол., 99 по 200 дол. Помимо висланих пригадок, 30 студентів не доповнили вимаганих документів, їхні аплікації не були взяті під увагу, а одну аплікацію відкинено з огляду на низькі оцінки.

Спеціяльну стипендію ім. Осипа і Дори Галанджук у висоті 2,000 дол. надано Олені Ройовській (Відділ 158-ий) з Брукли-ну, Н. Й, яка студіює біологію в Барнард коледжі Колюмбійського університету. Цю стипендію уфундувала дочка, д-р Сузан Галанджук, в пам'ять своїх померлих батьків, які проживали в Елленвіллі, Н. Й.

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

УПЦ КП ВІДКРИВАЄ НОВІ ЄПАРХІЇ

КИЇВ. — Священний Синод Української Православної Церкви Київського Патріярхату вирішив створити дві нові епархії, Кримську і Мелітопільську. Остання відокремлюється від Запорізької Епархії у зв'язку зі стрімким зростанням числа парафіян — за останні три місяці до УПЦ КП тут приєдналося понад 50 парафій. Щодо Криму, то там ніколи не було епархії Української Церкви, хоча саме через Крим християнство поширилось в Україні, і саме в кримському Корсуні охрестився 987 року князь Володимир.

ТРУБНИКИ ДІСТАЛИ ЗОЛОТУ ЗІРКУ

ЛУГАНСЬКЕ. — Делегація закритого акціонерного товариства „Луганський трубний завод" має незабаром привезти із Мадриду золоту зірку „Арка Европи", вручену міжнародною групою підтримки европейських виробників за високу якість і корпоративний образ. Це вже п'ята престижева нагорода, яку отримали луганські трубники цього року. Дане підприємство є найпершим в Україні виробником сталевих труб. Воно випускає на рік біля 300,000 тонн продукції, яку купують не тільки в країнах СНД, але й в Італії та Німеччині.

З'ЯВЛЯТЬСЯ УКРАЇНСЬКО-ІТАЛІЙСЬКІ АВТА

КРЕМЕНЧУК. — Українсько-італійське підприємство "Івеко-КрАЗ", створене на базі Кременчуцького автомобілебудівного заводу Полтавської области, випустило першу сотню невеликих вантажних автомобілів, які повинні знайти попит серед дрібних підприємців та фармерів. Нове авто може перевезти півтори тонни вантажів і, на відміну від велетенських КрАЗів, що випускалися досі в Кременчуку, має приступну ціну для більшости зацікавлених покупців. Крім того, італійський двигун, який відповідає міжнародним екологічним вимогам, робить недороге авто конкурентним на світовому ринку. Покищо більше половини деталів до нового авта завод імпортує, але вже запляновано, що в найближчі роки Україна сама вироблятиме 90 відсотків необхідних частин. Продукція автомобілів "Івеко-КрАЗ" має поступово зрости з двох до тридцяти тисяч на рік.

ПОЖВАВИЛАСЯ ТОРГІВЛЯ ХАРКІВЩИНИ ІЗ ЗАКОРДОНОМ

ХАРКІВ. — Зовнішня торгівля Харківщини значно зросла цього року. Її обсяг за перше півріччя сягнув майже 200 млн. дол., що на третину більше у порівнянні з минулим роком. З 66 країн, з якими торгує область, на Росію припадає найбільша частка експортних доставів — 72 відсотки. Харківщина здійснює торговельні операції також з Білоруссю, Болгарією, ЗСА, Францією, В'єтнамом, Арґентиною. Восени передбачено обмін делегацій між Харківщиною і Арґентиною. Харків'яни також мають взяти участь у виставці своєї промислової продукції в Бейруті.

ШКОЛЯРІ ВІРЯТЬ У КРАЩЕ МАЙБУТНЄ, АЛЕ ПОЛІТИКОЮ НЕ ЦІКАВЛЯТЬСЯ

КИЇВ. — Українські соціологи провели крайове опитування 15-літніх школярів на тему, яким вони уявляють собі власне майбутнє та майбутнє своєї країни через 40 років. Більшість вірить у мирне, демократичне життя і сподівається, що Україна не буде колоніяльною, експлуатованою державою. Водночас підлітки передбачають дальше забруднення довкілля, демографічну кризу, загострення суперечностей між бідними і багатими та відносно невисокий рівень життя в країні. Втім, на власне майбутнє вони дивляться оптимістичніше. Більшість вірить у надійних друзів, щасливу сім'ю, особистий добробут і громадську свободу. Невідомо проте, звідки все це візьметься, — адже всі опитані підлітки не цікавляться політикою і не збираються брати участь у політичній діяльності.

ДЕМОНТУЮТЬ ЯДЕРНІ РАКЕТИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Тут на виробничому об'єднанні "Південмаш" розпочато демонтаж міжконтинентальних балістичних ракет СС-19, відповідно до договору Старт-1, ратифікованого Україною два роки тому. Кожна така ракета була розрахована на доставу шести атомових бомб у будьяке місце ЗСА. Всього Україна має 130 таких ракет, і їх ліквідація триватиме понад два роки. Американський Уряд фінансує ліквідацію як самих ракет, так і пускових шахт до них. З нагоди офіційного відкриття станції демонтажу ракет СС-19 на "Південмаш" прибули амбасадор ЗСА в Україні Вілліям Грін Міллер та асистент міністра оборони ЗСА з питань атомної енергії Герольд Сміт.

ОБСЯГИ ПОСЛУГ ЗМЕНШУЮТЬСЯ, ЦІНИ ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ

КИЇВ. — На відміну від розвинених країн, де більшість населення затруднено у невиробничій сфері, в Україні у сфері послуг працює лише кожен шостий. Міністерство Статистики України повідомило, що за перше півріччя цього року обсяг побутових послуг зменшився на 18 відсотків, тим часом як ціни на них зросли в середньому на 183 відс., а в Києві навіть на 224 відс. Фахівці вважають, що реальна кількість послуг не зменшується, просто вона дедалі більше переміщується у тіньову економіку, до якої не має доступу ані Міністерство Статистики, ані податкова інспекція.

В АМЕРИЦІ

УСІМ ВІДОМИЙ ЖУРНАЛ „Рідерс Дайджест", що його в 1922 році заснували Ліла і ДюВітт Воллеси, намагається змінити своє публічне зображення, щоб здобути більше різноманітне коло читачів. Від самого початку свого існування цей журнал приваблював громадськість старшого віку та жіночого читача, але це не зупиняло багатьох чоловіків читати „підпільно" цей журнал, бо читати його публічно уважалося нижче чоловічої гідности. Саме з того приводу, щоб надати журналові „леґального" статусу серед чоловіків, вирішено зробити заходи щоб змінити думку про журнал серед громадськости. Це завдання мають виконати два із всього ешелону керівництва журналу — Ґреґорі Колман і Кристофер Вілкокс.

У СВІТІ

РОСІЙСЬКІ засоби масової інформації на всі лади коментують сенсаційну пресову конференцію в Ґудермесі, Чечня, на якій виступив Салман Радуєв, один з чільних бойових командирів чеченського збройного опору, хоч дотепер його вважали убитим. Керівник російської урядової комісії в справах вреґулювання в Чечні Серґєй Стєпашин признав: „Я знав, що Радуєва тяжко поранено і що його десь лікують". Представники міністерства закордонних справ Німеччини не відкидають версії, що С. Радуєва лікували в їхній країні, ймовірно у Вісбадені. Щодо приголомшуючого повідомлення С. Радуєва, нібито президент Чечні Джохар Дудаєв також живий, то С. Стєпашин вважає це неправдою, зумовленою „бажанням підняти бойовий дух чеченців".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Кому належить „Острів сліз”?

До прикордонних конфліктів людство звикло. Час від часу між державами-сусідами виникають суперечки, які нерідко закінчуються збройними сутичками. Так було з островом Даманським, через який у 1960-ті роки виникла короткочасна війна між Китаєм і Совєтським Союзом. Так є тепер з українським островом Зміїним, на який висунула безпідставні претенсії Румунія. Але щоб „війна” (нехай і безкровна, „паперова”) велася між двома стейтами, між двома містами однієї і тієї ж країни — це рідкість. Але і таке буває. А тим більше в Америці. Мова йде про Елліс Айленд — невеличкий острівок між Ню Йорком і Джерзі Сиcті.

Елліс Айленд, який називають „Островом сліз”, розташований в нюйоркській бухті навпроти Мангеттену, неподалік від Статуї Свободи, що стоїть на іншому острові. Елліс Айленд згадується в багатьох творах літератури і мистецтва, в підручниках з історії ЗСА, енциклопедіях. Від 1892 до 1954 року він був головними воротами імігрантів, що прибували до З'єднаних Стейтів. За 62 роки через нього пройшли понад 17 мільйонів осіб, переважно з Европи, в тому числі тисячі з України. Пройшли через „Острів сліз” і два імігранти з Італії — батько і мати Лі Аякокки, голови компанії Крайслер, одного з найвідоміших і найбагатших людей Америки. Через острів пролягла дорога і предків інших знаменитостей — Барбари Буш і Майкла Дукакіса.

Шість років тому на острові відкрито Музей імміграції, який став одним з найбільш пам'яткових і відвідуваних місць Америки, бо хто з потомків нинішніх імігрантів (а ЗСА і є країною, створеною імігрантами) не захотів би побувати там, де вперше ступили на американську землю його предки. Тому Музей, як і острів, є дорогим і для нас, українців, адже на Стіні імігрантської чести викарбувані імена багатьох наших співвітчизників.

До кого ж належить острів — до Ню Йорку чи до Джерзі Сити? Як не дивно, але на це запитання досі ніхто не дав відповіді. Про це сперечаються уже понад десять років господарі двох сусідніх міст і стейтів. І лише минулого тижня у справу втрутився Верховний суд ЗСА, який доручив докторові права Колюмбійського університету Полові Веркулові вивчити арґументи сторін і подати свої рекомендації, а Верховний суд розгляне їх і прийме відповідне рішення.

Нелегке завдання стоїть перед д-ром П. Веркулом. На перший погляд, рацію ніби має Джерзі Сити, адже до нього від острова — рукою подати. У нюйоркців свої арґументи: імігранти, відбувши всі процедури на Елліс Айленді, прибували до Ню Йорку, а не до Джерзі Сити. Крім того, всі, хто народився на острові Елліс, а таких було немало, діставали свідоцтво про народження в Ню Йорку.

У 1834 році стейти Ню Йорк і Ню Джерзі підписали угоду про прибережні острови, а Конгрес ратифікував її. Стейти-сусіди погодилися провести умовну лінію посередині гирла ріки Гадсон, і всі території, що лежать на захід, вважати нюджерзькими, а ті, що на схід, — нюйоркськими. Однак території ці не мали ніякого „стратегічного” значення, і „батьки” Ню Джерзі не наполягали на буквальному виконанні цієї угоди. Вони, наприклад, не мали нічого проти, щоб маленький острівок Елліс площею 2.75 акра перебував під юрисдикцією стейту Ню Йорк. Але в угоді було записано, що всі землі площею 2.75 акра, які прилягають до острова, належать до стейту Ню Джерзі. На жаль, тоді ніхто не міг навіть подумати, що природа пожартує і з часом площа „землі, яка прилягає до острова”, стане в десять разів більшою, ніж сам острів: за багато років вода прибивала до берега намул і острів виріс до 27.5 акра. А розширювався він виключно з боку Ню Джерзі. На землі, подарованій рікою, виросли нові будинки, що служили імігрантам, які постійно прибували. Уряд ЗСА погодився, що всі ці нові землі належать до стейту Ню Джерзі. Але Ню Йорк з цим не погоджується і вважає, що весь острів повинен належати йому.

Чим закінчиться „війна” між стейтами і до кого перейде „Острів сліз” — вирішить восени Верховний суд. А покищо острів належить до Федерального уряду і всі будівлі, що знаходяться там, звільнені від податку на нерухоме майно. Тому острів Елліс — це не тільки земля і будівлі, але й гроші. Мільйони долярів, якими поповниться каса того стейту, який одержить право на його володіння. Тому й воюють стейти за острів.

Микола Рябчук

Між Европою та „Евразією”

Коли в 1946 році канцлер Західної Німеччини Конрад Аденавер заявив, що „Азія зупинилася на Ельбі”, він усього лиш перефразував, свідомо чи несвідомо, слова свого австрійського колеґи, канцлера Меттерніха, котрий ще в минулому столітті жартома стверджував, що Азія починається за огорожею його віденського саду. Для обох них „Азія” означала щось вороже, варварське, загрозливе для самих підвалин їхньої, себто европейської, цивілізації. Імпліцитно, для Меттерніха весь простір на схід від Відня був культурно неповноцінним і підозрілим; як і більшість мешканців Заходу, він вірив, що межі цивілізації збігаються загалом із межами романогерманського світу.

Для Аденавера, однак, „Азія” означала дещо інше; все таки він чудово знав, що на схід від Ельби знаходиться Східня Німеччина, котра — принаймні в той час — не так уже й суттєво відрізнялась від Західньої. Під „Азією, що зупинилась на Ельбі”, Аденавер, безумовно, розумів передусім певну політичну реальність, принесену вглиб Европи совєтськими танками і накинуту на „визволені” народи грубою силою, шантажем і шахрайством. „Азія” означала для нього не просто іншу цивілізацію — хоч би яку чужу і неповноцінну, як для Меттерніха, — а, радше, відсутність будь-якої цивілізації, свого роду „антицивілізацію”, ворожу найпідставовішим цінностям західнього світу.

Від того часу західнє сприйняття Східньої Европи фактично на різні лади поєднує в собі обидва погляди, Меттернівський та Аденаверівський. З одного боку, Захід завжди усвідомлював, що на схід від Ельби й Меттерніхового саду лежить також Европа, дарма що значно бідніша й упослідженіша. Вони знали, що ця Европа не прийняла свого „азіятського” статусу добровільно, навпаки — вона раз-у-раз намагалася цього статусу позбутися всіма можливими засобами. Але з іншого боку, Захід завжди відчував, що щось із цією частиною Европи не є гаразд, раз вона дозволила себе проковтнути совєтам, і не лише совєтам — упродовж усієї своєї невольничої історії. Скоріш за все, вона була сама в тому винною; вона була, правдоподібно, сама схильною до поневолення, а отже й приреченою на перманентні політичні зґвалтування. Словом, вона не була „як ми”, щасливі й успішні мешканці Західньої Европи; вона не була повноцінною, достатньо европейською. Ця „недо-Европа”, чи „напів-Европа”, мала приблизно однакові шанси дотягнутися до правдивої „европейськости” або ж розчинитися в ентропійній „азіятськості”. Вона втратила перший шанс, дарований її після Першої світової війни, і тепер мусить за це розплачуватись. Нема, властиво, на кого нарікати, крім себе.

Торгівля з канібалами

Такою, приблизно, була логіка багатьох людей Заходу, в якій слушні арґументи химерно поєднувалися з сумнівними, щоб не сказати расистськими, спекуляціями. Нечисте сумління здебільшого винахідливе. Меттерніхівський погляд дає людям по другий бік загорожі чудове виправдання для свого зверхнього статусу, він чудово примирює їх і з Мюнхенською зрадою, і з Ялтинською, він дає справді гарні підстави не втручатися у совєтські „внутрішні справи” — чи то йшлося про знищення української, вірменської, грузинської незалежности на початку 1920-их; чи про вторгнення до Будапешту й Праги в 1956-му та, відповідно, 1968-му. Цей підхід блискуче відбито у давній репліці Ллойда Джорджа про готовість Британії торгувати з будь-ким, навіть із канібалами (гроші не пахнуть), як і в рішенні Рузвелта встановити дипломатичні стосунки з Росією 1933 року, якраз під час Великого голоду, зорганізованого в Україні московськими „канібалами”.

Цей підхід афористично відображено в секретній записці британського міністерства закордонних справ з того ж таки 1933 року: „Якщо по-правді, то ми, звісно, маємо певну інформацію про голод на півдні Росії (так британські добродії називали Україну), подібну до тої, що з'являється в пресі... Однак ми не хотіли б її розголошувати, оскільки це може викликати роздратування совєтського уряду і наші стосунки можуть зіпсуватися”.

Наскільки цей західній підхід змінився за 60 років, ми можемо судити хоч би з недавньої заяви Б. Клінтона у Москві про те, що американський уряд вважає події в Чечні „внутрішньою справою” Росії. Іншими словами, кремлівські яструби можуть і далі винущувати мирне населення у непокірній республіці — достоту як вони це робили 60 років тому в Україні. Виконавчий директор Міжнародного валютного фонду Мішель Камдессю сформулював суть проблеми ще краще від Б. Клінтона: „Трагічні події в Чечні, — сказав він, — не є достатньою причиною, щоб не допомагати Росії в її енергійному намаганні реформувати свою економіку”. Ллойд Джордж, безумовно, міг би тріюмфувати: торгівля з канібалами (чи, пак, „демократами” — в Росії ці речі розрізнити нелегко) триває.

Звичайно, Східня Европа — це не віддалена територія на кшталт Чечні чи Грузії, чи Вірменії. Це не значить, що її не можна продати „російським друзям”; це значить лише, що її ціна значно вища. Під час Другої світової війни такою ціною виявилося гарматне м'ясо, якого „дядько Джо” мав удосталь і, на відміну від західніх союзників, ніколи не жалкував для панування над світом. А проте „Азія”, добравшись до Ельби й підступивши до Меттерніхового саду, ніколи й не думала задовольнитись досягнутим. І багато людей на Заході це відчували. Доля Східньої Европи завжди могла спіткати й Західню. А тому, хоч якою неповноцінною і „недоевропейською” та Східня Европа була, вона все ж таки заслуговувала західньої уваги й підтримки. Все таки краще мати за східньою загорожею „погану” Европу, ніж „добру” Азію.

Відтак політика Заходу щодо Східньої Европи завжди була амбівалентною, щоб не сказати двозначною. З одного боку, західні европейці завжди вважали, що їхні східні сусіди тією чи іншою мірою заслуговують своєї долі (кожен народ, зрештою, заслуговує на той уряд, який має); але з іншого боку, вони не могли не відчувати, що східні европейці, котрі відчайдушно опираються домінуванню „Азії” на своїх теренах, є корисними, і вже тому заслуговують не симпатію й допомогу — бодай у рамках, визначних свого часу Міністерством закордонних справ Великобританії: не дратувати совєтський уряд і не псувати стосунків з ним. Себто — аби не надто зашкодити дальшій „торгівлі з канібалами”.

Подвійні стандарти

Свого часу польський письменник Станіслав Бараньчак помітив двоїстість цього західнього „симпатизування” Східній Европі доволі влучно. Кожен на Заході; — зазначив він у 1982 році, відразу після впровадження в Польщі військового стану й придушення опозиції, — запитує, чи „Солідарність” не зайшла задалеко; нікому й на гадку, однак, не спадає запитувати; чи не зайшов, бува, задалеко ґенерал Ярузельський. Попри свою симпатію й співчуття, Захід, схоже, мовчки засвоїв головне положення східньої пропаґанди: що комуністична влада завжди має рацію, захищаючи своє монопольне панування. Вони ніколи не заходять задалеко, навіть коли оголошують стан війни власному народові. Це тільки народ заходить занадто далеко й накликає на себе всілякі біди, вимагаючи чистого повітря свободи, того самого, яким Захід насолоджується щоднини”.

За кільканадцять років відтоді мало що змінилося. Російська влада й сьогодні, хоч би що не робила, все одно має рацію і не заходить в очах Заходу занадто далеко. Чечня є найкращим тому підтвердженням, хоча й інших прикладів не бракує. Так, мадяри, поляки, чехи заходять „занадто далеко”, добиваючись прийняття в НАТО; естонці й латвійці заходять „занадто далеко”, відмовляючись надати — негайно і безумовно — громадянство тисячам російських міґрантів у своїх республіках; українці заходять „занадто далеко”, не бажаючи віддавати Росії задаром свою фльоту і ракети, а також — нечуване зухвальство! — визнавати російську мову державною на своїй (українській покищо) території.

Зате Москва не заходить задалеко ані в Чечні, ані в Грузії, ані в Криму, ані в Таджикистані. Вона не заходить задалеко й тоді, коли обіцяє „захищати” так зване „російськомовне населення” за кордоном усіма можливими засобами. (Гітлер, як ми пам'ятаємо, захищав свого часу „німецькомовне населення” в Чехо-Сло-

(Закінчення на стор. 3)

PALLADA INTERNATIONAL INC.
98 Second Avenue, 2nd floor,
New York, N.Y. 10003
Tel. & Fax (212) 387-8683

ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ

Український центр „Паллада”

Про соціяльну допомогу

Я приїхав до Америки разом з родиною після виграшу в іміґраційній льотерії DV-96. В Україні я бачив на телевізії передачу, де говорилося, що всі новоприбулі іміґранти користуються в Америці значною державною допомогою продовж певного часу, але я не можу нічого про це дізнатися тут, в Америці. Чи не могли би ви нам пояснити, на які форми допомоги новоприбулим ми можемо розраховувати і куди треба для цього звертатися.

Серед новоприбулих існують дві протилежні думки про фінансову допомогу. Одні очікують, що в Америці вони відразу отримають все необхідне і за високими "західніми" стандартами, а другі, з тих, що звикли розраховувати лише на себе, без потреби позбавляють свою родину тієї допомоги, яка їм належить згідно зі законом. Відмовляючи собі у цій допомозі, такі іміґранти приносять шкоду не тільки собі, але й державі, яка, приймаючи на постійне помешкання іноземців, що одержали на це право згідно зі льотерією, розраховує на їхню освіту, досвід, культуру, фізичне здоров'я та високі моральні якості (все це є необхідною передумовою для одержання іміґраційної візи) і зацікавлена в тому, щоб новоприбулі змогли якнайповніше здійснювати свій потенціял в ЗСА.

Під час співбесіди у Варшаві працівники іміґраційної служби перевіряють документи кандидатів на постійне проживання в ЗСА і вияснюють їхні можливості щодо влаштування в Америці. Якщо особа (чи родина) не виявляє високої придатности до самостійного влаштування (не мають вищої освіти, досвіду та інше), то працівники консуляту зажадають офіційного потвердження того, що їм буде продовж трьох років надано фінансове утримання з боку приватних осіб ЗСА (I-134 Affidavit of Support). В цьому випадку можливі слідуючі форми допомоги, що не залежать від фінансового стану іміґранта:

1. Зменшення оплати за навчання у порівнянні до іноземних студентів (цю інформацію можна одержати в навчальних закладах).

2. Допомогу на утримання дітей (які народилися після 1-го жовтня 1983 року) та вагітним жінкам із соціяльного забезпечення. До речі, безкоштовний необхідний медичний догляд надється вагітним жінкам в ЗСА незалежно від їхнього іміґраційного статусу, так само, як і лікування нелеґальних іміґрантів, у випадку, коли вони звернулися за необхідною медичною допомогою. При відсутності грошей у хворого, рахунки будуть оплачені з інших джерел, а шпиталі не можуть відмовити у лікуванні, якщо у цьому є очевидна потреба (хвороба не носить хронічного характеру).

Якщо ви одержали візу на підставі іміґраційної льотерії без наявности спонзора, це означає, що ви маєте високий рівень можливостей для самостійного влаштування в Америці і можете сміливо використовувати всі можливості соціяльного забезпечення для того, щоб швидше, як кажуть, стати на ноги. Більшість програм допомоги розрахована на обмежений час і ваше завдання буде в тому, щоб використати його з найбільшою ефективністю для опанування англійською мовою та працевлаштування.

До основних видів допомоги належать: а. Тимчасова фінансова державна допомога на період, поки родина новоприбулого не має заробітків або заробляє недостатньо для покриття життєво необхідних видатків (оплата навчання, помешкання, придбання меблів, догляд за дітьми та інше) б. Медичне обслуговування. Після того, як ви влаштуєтесь на працю, при певних розмірах заробітної плати, ви можете і надалі одержувати допомогу для дітей та медичне обслуговування.

3. Допомогу в отриманні та оплаті помешкання та інших видатків, з цим пов'язаних (ґаз, світло, придбання меблів та холодильника).

4. Грошова допомога вагітним (від четвертого місяця).

5. Якщо ви навчаєтесь за затвердженими відділом соціяльного забезпечення програмами, вам можуть додатково дати фінансову допомогу на

(Закінчення на стор. 3)

Ярема Купчинський

ДИВНИМ І НЕПЕРЕДБАЧЕНИМ РУСЛОМ...

(Спомини про Берхтесґаден з приводу 50-их роковин табору „Орлик”)

II

Пам'ятаю досить дивну і неприємну подію з нашого пластування. Гурток „Гірські орли” вирішив взяти участь у пластовому таборі в Міттенвальді. Вже кілька тижнів ми приготовлялися до цієї дуже важливої для нас події. Булава знала про наші пляни і виглядало, що ставилася до них позитивно. На жаль, берхтесґаденська пластова команда не була вільною від інтриґ, заздростей і нещирого політикування. Це неґативно впливало на різні її ініціятиви. В день від'їзду на табір, перед відходом на залізничу станцію, ми стали до раннього звіту в пластових одностроях. Саме в той час нас повідомили, що команда, з невияснених причин, забороняє нам їхати до табору. Навіть тепер, 50 років пізніше, я не можу ані забути, ані простити цього нерозумного рішення. Я переконаний, що кращої рецепти на відчуження молоді тяжко було б знайти.

Ще кілька інших цікавих споминів залишилися в моїй пам'яті. Незабутня прогулька на озеро Кеніґзее задовольнила всіх її учасників. Кришталько чиста вода, що спливає з гірських льодівців, була надто холодною для купання. Ця прогулька малощо не закінчилася трагедією. Дряпаючись по досить стрімкій горі, хтось з наших хлопців ненароком зрушив каміння і спричинив кам'яну лявіну. Малі і великі брили каміння почали падати на тих, що були на нижчому рівні. То було велике щастя, а може навіть і чудо, що ніхто не був ані вбитий, ані навіть поранений.

Це, мабуть, почалося ще в Карльсфельді, коли наш пластовий гурток вирішив видавати літературно-гумористичний журнал, щоб заохотити молодих поетів і прозаїків розвивати свої таланти. Заанґажували і мене до того цікавого проєкту. Друкували мої вірші і часто їх деклямували на пластових ватрах й інших імпрезах. (Власне, тому 50 років пізніше „запрягли” мене до писання цих споминів). Головним редактором був Любомир Дитиняк, який писав під псевдонімом Панько Фляшка, а журнал називався „Дишель”. Ми казали, що дишель провадить воза і куди дишель поведе, туди і віз поїде. Нашим трохи меншим цивілізованим гаслом було „Бий хлопа дишлем по лобі”. Мені ще і дотепер дивно, що деякі пуританські члени учительського збору і пластової комади бачили у назві „Дишель” якесь непристійне значення. „Порадили” нам змінити назву. Таким чином, з „Дишля” зробився „Скиталець”.

Майже всі старші пластуни і гімназисти були колишніми добровольцями УПА, Дивізії або Юнаків і вважали себе українськими націоналістами. Багато з нас були членами ОУН, хоч про це голосно не говорилося. Я ще тепер подивляю нашу ідейну молодь, що була готова боротися за Україну. Тяжко оминути порівняння з тими молодими американцями, що протестували проти своєї держави і палили військові реєстраційні картки. Нелегко зрозуміти, чому тих колишніх дисидентів тепер вибирають до важливих державних урядів. Згадуючи наших українських націоналістів, мушу ствердити, що і в нас були ідеологічні суперечки. Безконечна полеміка між двома головними фракціями ОУН деморалізувала наше еміґраційне суспільство. Пам'ятаю, як сварилися за кольори прапора — чи синє має бути вгорі, чи жовте. Дійшло навіть до того, що здерли прапор і кинули його на вулицю. Ніколи не забуду слів колишнього старшини Дивізії, що втратив руку в бою під Бродами. Висловлюючи свій гнів, він заявив, що коли український прапор лежить зневажений на землі, то вгорі не є ані синє, ані жовте. Знаючи, що діється тепер у Верховній Раді вільної України, мушу ствердити, що наш народ має багато позитивних прикмет, але єдність, на жаль, не є однією з них.

Будучи впорядником двох пластових гуртків, одного новаків, а другого юнаків, я одержав першу нагоду запізнатися з учителюванням і поважно зацікавитися вихованням молоді. Я чув велику сатисфакцію, коли мої малі пластуни гукали за мною: „Братчику Яремо, СКОБ!” Це пізніше замінилося на “Mr. K, how are you?” Інша мова, але ті самі сантименти, та сама відповідальність, той сам обов'язок і ті самі небезпеки. Для доброго учителя то цілком не важне, чи діти є білі, чорні, чи жовті, чи вони є християни, жиди, чи мусулмани. Мета, відповідальність і обов'язки є ті самі. Через виховання молоді учителі мають унікальну нагоду будувати кращий світ!

Голос мого терпеливого зятя привів мене з верхів споминів в долину дійсности. Вже заходило сонце і треба було вертатися до Зальцбурґу. Повільним кроком я перейшов через ворота і опинився назовні військової касарні. Останній погляд на башту, на ворота, на кам'яного лева, на дрімливого Вацмана, і авто рушило в дорогу.

Яким дивним і непередбаченим руслом пливе життя... Я відбув „прощу” до табору „Орлик”, глянув в обличчя минулого і визволив його з неволі забуття. Лише тепер я можу точно оцінити події моєї молодости і вартість виховання в українському середовищі. Без огляду на численні обмеження і недоліки, воно було високої якости! Пласт гартував наші молоді характери, а гімназія зі своїми надзвичайно відданими професорами давала досконалу освіту. Я приходжу до такого висновку, знаючи про великі успіхи моїх сучасників, друзів і подруг з юних літ. Хоч доля доля розкинула нас по ці-

(Закінчення на стор. 3)

УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

Стипендію ім. Антона Драгана, покійного головного редактора „Свободи", надано в сумі 1,000 дол. Сергієві Миронюкові, членові Відділів 234-го і 269-го, студентові журналістики в Ратгерс університеті в Ню Брансвик, Н. Дж.

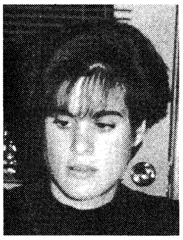
Стипендію ім. Романа Слободяна, покійного головного касира УНСоюзу, в сумі 500 дол. приділено Марії Моффе, членці 271-го Відділу УНС, студентці маркетінгу і менаджменту в Сієнна коледж, Лодонвілл, Н. Й.

Нововстановлену стипендію ім. Віри Стенгль в сумі 500 дол. надано Мішель Свaглі з Піскатавей, Н. Дж., членці 170-го Відділу УНС, яка студіює журналістику радіомовлення і телебачення в Нортен Арізона університеті. У своєму завіщанні пок. Віра Стенгль залишила фонди на створення стипендії в честь її покійного батька проф. Йосифа Стеткевича, колишнього редактора щоденника „Свобода". Стипендія призначена для студента українського походження.

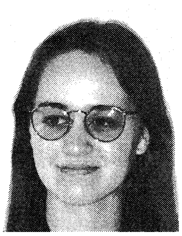
Стипендію ім. Йосифа Волка в сумі 500 дол. приділено Василеві Літеплу, членові 361-го Відділу УНС, студентові механічної інженерії Колюмбійського університету в Ню Йорку.

Стипендію ім. Богдана Зорича, покійного заступника головного предсідника для Канади, в сумі 500 дол. надано Марті Клосевич, (Відділ 492-ий), яка студіює біохемію в університеті Оттави.

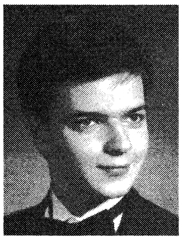
Стипендії Українського Народного Дому у Блекстон, Масс. приділено студентам Нової Англії: 1,000 дол. Брус Бурак (Відділ 206-ий), студент шкільництва у Ровд Айленд коледжі, 750 дол. — Пася Біла (Відділ 241-ий), студентка шкільництва у Ровнд Айленд коледжі, 750 дол. для Карен Гардінк (Відділ 206-ий), студентці психології у Кін коледж, і 500 дол. для Тереси Ганули (Відділ 238-ий), студентці Ст. Анселм коледжу.

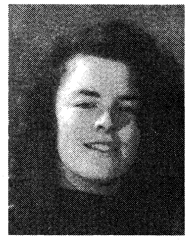
Марія Моффе
500 дол.

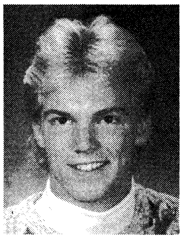
Мішель Свагла
500 дол.

Василь Літепло
500 дол.

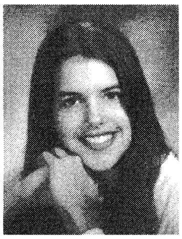
Марта Клосевич
500 дол.

Брус Бурак
1,000 дол.

Пася Біла
750 дол.

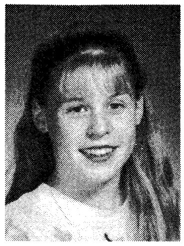
Карен Гардінк
750 дол.

Тереса Ганула
500 дол.

А. Рудик одна з вибраних

Середня школа Йорктавну, Н.Й.зазнала чималого вдоволення, коли її ученицю Адріяну Рудик вибрано, як одну із 125 середньошкільників з цілої країни на учасницю Крайового табору провідників у Автло Ренч, Південна Дакота, від 9-го до 14-го липня ц.р.

А. Рудик

Крайові табори провідників — це п'ятиденні майстерні для учнівських провідників з цілої країни, задумані для підвищення їхнього самозрозуміння та упевнености, розвитку здорової філософії провідництва і підвищення їхніх вмілостей у спілкуванні, вирішуванні питань, групових успі-хів і організованости.

Адріяна завжди була активним членом Учнівської ради та допомагала в організуванні багатьох учнівських програм. Вона отримала нагороди за її активну участь у згаданій раді. Крім того Адріяна належить до Кей клюбу, оркестри, хору, є членом дружин відбиванки та легкої атлетики. Вона плинно володіє українською мовою та вивчає еспанську. Поза шкільною активністю Адріяна бере лекції фортепіяну, належить до українського танцювального ансамблю і була виховницею на літніх таборах Д.А.Р.Е. у Йорктавні. Також відбула вишкільний табір для виховників СУМА, а цього року на з'їзді цієї організації здобула перше місце в загальному точкуванні знань і спортових вмілостей з понад 400 учасників. Про всі ці успіхи Адріяни широко писала американська місцева преса.

Крайові табори провідників для учнів американських середніх шкіл спонсорує Крайова асоціяція директорів середніх шкіл і Департамент студентської діяльности, для членів Крайової асоціяції учнівських рад, Крайової спілки визначних учнів та інших учнівських провідників.

Адріяна Рудик є також членкою 8-го Відділу Українського Народного Союзу.

Р. Караджіч...

(Закінчення зі стор. 1)

ли більш ймовірними призначені на 14-го вересня загальні вибори в Боснії. Однак серби вважають місію Р. Голбрука „занадто твердою", і тому годі сказати, чи доведе він доручену йому справу до успішного кінця, тобто до цілковитої заміни влади у боснійській Сербській республіці. Навіть президент Боснії Алія Ізетбегович припускає, що заснована Р. Караджічем Сербська демократична партія вийде переможцем у виборах— хоч би тому, що іншої політичної сили боснійські серби просто не мають.

ЯПОНІЯ успішно долає рецесію. Від січня до березня цього року обсяг виробництва в країні збільшився на 3 відсотки. Це означає, що в національну економіку надійшли додаткові 129 блн. дол. Щоб повною мірою оцінити це, варто порівняти: весь річний внутрішній валовий продукт Маляйзії становить 80 блн. дол. Японські фінансові експерти підкреслюють, що у минулому році державний сектор одержав від платників податків 130 блн. дол. І хоч цей сектор у Японії — то лише 9 відсотків внутрішнього валового продукту, інвестиції в нього забезпечили третину тривідсоткового приросту японської економіки у першому кварталі цього року. Вислідом став „вибух шапінгу": японці масово заповнили крамниці, почуваючи більше довір'я до свого найближчого майбутнього.

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 22-го липня, кандидат Республіканської партії на президента ЗСА у цьогорічних виборах Роберт Дол розпочав 73 рік життя. Щоб оминути всякі спекуляції щодо його віку він дав інтерв'ю кореспондентові щоденника „Ню Йорк Таймс", у котрому пропонує, що коли буде обраний Президентом, то для заспокоєння всіх тих, які турбуються його спроможностями виконувати обов'язки голови держави, піддатися лікарським баданням незалежної лікарської комісії.Особистий лікар Р. Дола, після недавньої перевірки здоров'я 10-го червня, твердить, що його пацієнт є надзвичайно здоровою людиною.

ТИСЯЧІ ВОДІЇВ лондонської підземки, поштових службовців і пожежників провели в Лондоні безпрецедентний одноденний страйк, вимагаючи підвищення платні і зменшення робочого тижня. Страйк спричинив у британській столиці справжній хаос. Сотні тисяч людей мусили йти до місць праці пішки. Автом також їхати було марно, бо дороги були щільно „закорковані" транспортом. На поштах зібралося понаад 70 млн. невідісланих листів. Водії підземки запевнили, що „готові провести ще вісім одноденних страйків", якщо уряд не вдоволить їхніх вимог. Від одного дня страйку лондонська підземка зазнає шкод на півтора млн. фунтів стерлінгів.

СТОКГОЛЬМСЬКИЙ Міжнародний інститут досліддження світових проблем у своєму новому звіті повідомляє, що обсяг продажу Росією зброї в 1995 році становив 4 блн. дол. — вчетверо більше, ніж у 1994 році. Це відбулося на тлі загального зменшення торгівлі зброєю і військових видатків у світі. Найбільшим експортером зброї все ще залишаються ЗСА, однак автори згаданого звіту передбачають, що в найближче десятиліття ринкові умови для торгівлі зброєю значно погіршаться. Щоправда, ця тенденція не стосується Близького Сходу, де видатки на закупи зброї дедалі зростають. Від Близького Сходу не відстають і азійські країни. У звіті також робиться висновок, що мирна угода щодо Боснії швидше загострила ситуацію, ніж замирила сторони.

КИТАЙ і комуністична Північна Корея підписали таємну угоду, згідно з якою Пекін надсилатиме для Пйонгянгу харчі і енергосурси. Про це повідомила японська газета „Майніті", покликуючись на дипломатичні джерела в Сеулі. Протягом п'яти років Китай щороку надаватиме Північній Кореї 500,000 тонн зерна, 1.3 млн. тонн нафти і 2.5 млн. тонн вугілля. Половину цих достав здійснюватиметься безплатно, а решта — на компенсаційній основі, однак за цінами втричі нижчими, ніж світові. Водночас стало відомо, що Пйонгянг запропонував Таїляндові зброю в обмін за риж для свого голодуючого населення. Якщо Банґкок відмовиться, північні корейці готові обмінювати за риж не зброю, а дорогий мармур або мідну руду.

Між...

(Закінчення зі стор. 2)

ваччині подібним чином). Безумовно, Захід чудово знає, який „закордон" Москва має на увазі. Очевидно, що не Брайтон Біч — бо інакше американський уряд мусив би вже давно зробити російську мову офіційною у Ню Йорку, а заразом нагайно й беззастережно надати громадянство всім підряд прибульцям з Росії.

Двоїсте ставлення Заходу до Східньої Европи завжди обумовлювалось геополітикою, себто холодним розрахунком і давнім англосаксонським принципом "charity begins at home". Позиція загалом слушна і нічого осудливого в ній немає. Обурливим є лише те лицемірство, з яким Захід застосовує подвійні стандарти до себе й до інших. (Американські націоналісти можуть боротися проти утвердження еспанської мови у ЗСА і ніхто їх за це не вважає націоналістами. Зате кожен українець, який не хоче, щоб у його країні панувала російська мова, — це воістину печерний націоналіст і ворог прогресу!) Схоже, що американське мірило має різний калібр для різних випадків (німці, зрештою, теж не поспішають визнавати у себе турецьку мову другою офіційною, ані французи — арабську).

На жаль, далеко не всі східноевропейці здають собі справу з цієї західної двоїстости; багато хто приймає тамтешню ліберально-демократичну риторику за чисту монету і, відповідно, сподівається від Заходу значно більше, ніж той може і хоче дати. Натомість тверезе ставлення східньоевропейців до Заходу не повинно бути ані ворожим, ані рожевооптимістичним. Воно повинно бути, фактично, таким самим двоїстим, як і ставлення Заходу до Східньої Европи. Захід не є „добрим дядечком" і він, взагалі, не є „добрим". По суті, він є лише „меншим злом", ніж та „Азія", яка маячить на сході. І саме на цьому тверезому усвідомленні й тверезому розрахунку повинні будуватися відносини східніх европейців із Заходом. Інакше — східні европейці завжди ризикуватимуть опинитися в ролі зраджених коханців, як це вже не раз бувало в історії.

„Шелл"...

(Закінчення зі стор. 1)

„Шелл" можуть взяти участь українські компанії, а також російське підприємство „Газпром". За словами В. Рижова, представники „Газпрому" обговорювали це будівництво з Президентом України минулого тижня.

Нещодавно Україна зменшила податки чужоземним нафторозвідувальним компаніям в залежності від ефективности обладнання, яке вони використовують.

Дивним і...

(Закінчення зі стор. 2)

лому світі, ми здобули вищу освіту і пристосувалися до нових, часто примхливих обставин. Ми залишилися вірними нашим ідеалам і продовжували служити Україні в міру наших індивідуальних можливостей.

Тепер, під осінь мого життя, я гордий і вдячний за привілей бути членом шляхетного товариства пластунів і гімназистів колишнього табору „Орлик". Тому з пошаною складаю моїм достойним друзям і подругам глибокий поклін і щирий привіт з нагоди наших п'ятдесятих роковин!

* * *

Ці спомини про Берхтесгаден є хронікою подій, так як вони „зареєструвалися" в моїй пам'яті. Прошу вибачити за можливі недокладності. Я не маю ані наміру, ані причини свідомо перекручувати фактів минулого. Те саме стосується моїх думок, поглядів і висновків. Всі вони є виключно моїми і можна з ними не погоджуватися. Я вирішив прийняти це тяжке завдання, надіючись, що зможу задоволити наших читачів. Чи це мені вдалося?

Ці спомини присвячую пластунам колишнього гуртка „Гірські орли", членами якого були такі юнаки: Богдан Ковалюк, Богдан Турченюк, Іван Кузів, Богдан Стефанів, Ярослав Базюк, Орест Павлів, Євген Пакуш, Богдан Федаш, Ігор Гайда, Любомир Дитиняк, Зеновій Легедза і Ярема Купчинський.

Нехай про них знають нові покоління!

Радіо...

(Закінчення зі стор. 1)

в головах демократичного керівництва Росії. Наприклад, депутат Державної думи Юр'єв, один з найближчих дорадників Григорія Явлінського, який також кандидував на президента, в інтерв'ю для „Радіо Свобода" сказав: „Нащо нам Крим? Нам потрібна вся Україна".

Таких людей багато в усіх демократичних партіях і рухах, вже не кажучи про крайні політичні сили, і вони несуть смертельну загрозу для російської демократії, незважаючи на ту обставину, що послуговуються нібито мирними, заспокійливими лозунгами про „добровільну інтеграцію", „колективну безпеку" тощо.

„Радіо Свобода" підкреслює, що росіяни все ще не усвідомили, що „союз братських народів", в якому фактично панувателе Росія, не покращить долі тих народів. Згаданому депутатові і новому російському багатієві Юр'єву Україна потрібна не для того, щоб покращити життя українців.

Російська маса знову дає себе ошукувати з приводу того, що Совєтський Союз відновлюватиметься мирно, „з допомогою рубля, а не кулака". „Радіо Свобода" у зв'язку з цим нагадує, що в людській історії не раз траплялися випадки, коли найбільш згубні для демократії пляни і найнебезпечніші для народів цілі здійснювалися не лише „мирними засобами", але й в атмосфері так званого „загального ентузіязму". Вільний світ має підстави непокоїтися, що цей самовбивчий „загальний ентузіязм" знову підкорить Росію.

Про соціяльну...

(Закінчення зі стор. 2)

догляд дітей, оплату транспортових видатків, придбання робочого інструментарію, сніданки та інше. Для одержання вичерпної інформації у цьому питанні треба попросити у будь-якому відділі соціяльного забезпечення інформаційні брошури "What you should know about your rights and responsibilities" (DSS-4148A) та "What you should know about social services programs" (DSS-4148B).

Я не маю ніякого іміграційного статусу, а мій чоловік, громадянин ЗСА, помер. Чи можу я подати прохання про одержання статусу постійного жителя ЗСА?

Так, закон передбачає такі ситуації. Для того, щоб одержати статус постійного жителя ЗСА, ви повинні бути у зареєстрованому шлюбі не менше двох років. Також, документи мають бути подані до СІН продовж двох років з дня смерти громадянина ЗСА.

Я одружився з американкою. В мене в Україні є діти від попереднього шлюбу. Я хотів би їх також привезти до Америки. Як це зробити?

Ви можете викликати на постійне проживання до ЗСА дітей за допомогою вашої жінки-громадянки ЗСА. Вона повинна виповнити від свого імені петицію І-130. Якщо ваші діти віком до 21 року, то вони не будуть чекати на візу. Якщо ж ви хочете викликати дітей від свого імені, то вони будуть чекати на візу близько трьох років, а неодружені діти старші за 21 рік — до п'яти років. Необхідно також мати офіційну згоду на виїзд дітей до ЗСА на постійне проживання від вашої попередньої дружини.

Чи можу я, громадянин ЗСА, одержувати свою пенсію, якщо я поїду жити в Україну?

Так, ви можете жити в Україні як хочете довго і одержувати зароблену в Америці пенсію в долярах. Принаймні американські закони це дозволяють. Інша справа, що Україна покищо не входить до числа тих держав, які мають відповідні угоди про переказ та видачу долярів пенсіонерам інших держав. Але разом з тим, держава, як відомо, не забороняє легальний переказ долярів громадянам України, що дає можливість полагодити цю справу.

У іміграційних питан-нях просимо звертатися на адресу: Pallada International, Inc., 98 Second Ave., 2nd Floor, New York, NY 10003; tel.: (212) 387-8683.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 5-го липня 1996 р. з волі Всевишнього по довгій недузі відійшов у вічність на 74-му році життя

бл. п.

АНТІН БІСКУП

У глибокому смутку:

дружина	— ІРЕНА
доньки	— ВАРВАРА із чоловіком ДАЛІЄМ
	— МАРТА із чоловіком МАЙКОМ
внуки	— НІНА, РОБЕРТ, ВІКТОРІЯ і АЛЕКСІЯ
брати	— ВОЛОДИМИР в Німеччині
	— АНАТОЛІЙ із ЛІДОЮ в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Колишні студенти Університету Лювен — Бельгія діляться сумною вісткою, що в Торонто 19-го липня 1996 року, відійшов у вічність наш дорогий ТОВАРИШ

бл. п.

ІГОР СУХОВЕРСЬКИЙ

Ми складаємо щирі співчуття дружині Марії, донькам і родині.

ПАНАХИДИ відбулися в Торонто в неділю 21-го липня та в понеділок 22-го липня 1996 р.

ПОХОРОННІ відправи відбудуться в суботу 27-го липня 1996 року в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного, в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

КОЛИШНІ СТУДЕНТИ УНІВЕРСИТЕТУ ЛЮВЕН, БЕЛЬГІЯ

„УСЦАК — ОЛІМПІЙСЬКИЙ ФОНД“

(Виказ пожертв від 2-го травня до 30-го червня 1996 року)

На особливу подяку й признання заслуговують слідуючі збірщики:

1. Андрій Рочий — Сиракюзи, Н.Й. (918.75 дол.).

2. Товариство Допомоги Україні в Каліфорнії — Б. Микитин (850 дол.).

3. Відділ Суспільної Служби Допомоги Україні в Ст. Пітерсбурґ, Фла. — М. Заблоцький (1,000 дол.).

4. Збірка в Каліфорнії — Михайло Цар (755 дол.).

5. Громада в Балтімор, Мд. — Т. Попович (825 дол.).

6. Ярослав Петрик в Пассейку, Н. Дж. (330 дол.).

7. Ярослав Петрик і Василь Марущак на поминках св. п. Станислава Коваля в Пассейку, Н. Дж. (625 дол.)

1,000 дол.: д-р Марія Фішер-Слиж, Пріся Витвицька; 500 дол.: Українсько-Американське Товариство Сеньйорів у Воррен, Миш.; 250 дол.: 55-ий Відділ ООЧСУ в Ст. Пітерсбурзі, Фла., д-р Стефан і Тамара Тимків, д-р Володимир і Христина Баранецькі, Мирон і Ольга Гнатейко; 200 дол.: Ігор Коцур, мґр Іван Стебельський, Клюб Української Спадщини в Каліфорнії, Андрій Д. Сольчаник; 150 дол.: Суспільна Служба Допомоги Україні в Ст. Пітерсбурзі, Фла.; 120 дол.: Олесь Куц; 100 дол.: д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки, д-р Святослав і д-р Галина Клюфаси, мґр Михайло і Ірина Середовичі, Теодор Бонтабік, Українська Кредитівка „Самопоміч“ в Сиракюзах, Н.Й., Наталія Кравчук в св. п. мужа д-ра Романа Кравчука, д-р Зенон Каратницький, Юрій Пеняк, Олена Бойко, Йосиф і Стефанія Подоляни, Богдан Головід, Євген і Ольга Филиповичі, д-р Євген і Ніля Стецьків, Михайло Цар, Всеволод Крайден, Александер Кобаса, д-р Роман Слиж (в св. п. сина д-ра Андрія Слижа), Український Клюб „Спадщина“ в Південній Каліфорнії, Іван Бац, Володимир Горбовий, Павло Паньків, 42-ий Відділ УНС в Пассейку ім. Т. Шевченка; 60 дол.: Юрій Кузів, Іван Бац; 50 дол.: д-р Богдан Кміцкевич, 39-ий Відділ УНС в Сиракюзах, Н.Й., Михайло Бартошик, Український Американський Клюб Сеньйорів в Сиракюзах, Н. Й., Сергій Сахарук, Константин Кузьменко, Александер Цареградський, Зенон Савицький, Володимир Грицин, Юлія Вертипорох, Павло Шандрук, д-р Богдан Шебунчак, Богдан Сторожук, Любов Маринюк, Федереальна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Балтиморі, Мд., Ярослав і Марія Сидір, Володимир Гриньків, Василь Карпенко, Український Народний Дім в Пассейку, Н. Дж., Василь Марущак; 30 дол.: Осип і Катерина Ярема, Софія Панків, Михайло Коваль; 25 дол.: Любомир Мізь, Микола і Розалія Хлиста, Марійка Бокало, Борис Процюк, Б. Маміка, Теофіль Попович, Микола і Оксана Коропецький, Степан Поперечний, д-р Андрій Лемішка, інж. Александер Ратич, Василь Будко, мґр Орест Поліщук, Дмитро Тимюк, інж. Богдан Саламаха, Анна Стецина, 7-ий Відділ Українсько-Американських Ветеранів в Пассейку, Н. Дж.; 20 дол.: інж. Мирон Сидорович, Тома Боцонь, Микола і Надя Коцань, Михайло Яким, Андрій Ґерманський, Степан Слота, Анна Герасименко, Стефанія Цегельська, Антон і Марта Гайдук, Маріян і Лідія Заблоцькі, Антоній Роман, Юрій Олійник, Василь Верний, Стефан Івашко, Євген Снігура, інж. Іван Корж, Андрій Чорний, Стефан Поліщук, Мирон Лис, проф. М. Хома, Олег Беньдюк, Михайло Садлик, Омелян Рибіцький, Михайло Дідух, Ю. Васильків, внуки св. п. С. Коваля, Александер Демчко; 15 дол.: Василь Корж, Роман і Ольга Ганаси; 10 дол.: проф. П. Маляр, д-р І. Гвозда, М. Кривий, А. Лазарів, В. Кравець, М. Юркевич, Т. Тимчишин, В. Тимчишин, І. Куз, А. Ґульчевська, І. і О. Зарон, В. Солтівська, Є. Олексів, Т. і М. Голубіцький, І. і К. Янко, А. Полегенька, мґр М. Зобнів, В. Войтович, д-р О. Гудима, М. Смоляр, Дж. Кушнер, Б. Войтович, Т. Кузьмів, Я. Петрик, В. Маїк, Ф. і Т. Гурин, М. Дідух, П. Войнов, Н. Хомко, І. Половчак, Т. Москаль, Ю. Котляр, М. Венґер, М. Ґбур, П. Жолондек, І. Марущак-Гален, О. Марущак-Тотол, В. Марущак, мол., В. Оліярник, Р. Галабурда, М. Ораз, М. Ковальчик, Ст. Ґлют, М. Савчин; 5 дол.: Ю. Панюк, Я. Совган, А. Гудима, М. Федайко, В. Гошко, Я. Бендюк, Б. Гудима, Л. Сенедяк, А. Макар, М. Турчин, К. Чуйко, І. Макич, А. Кушнір, М. Кулик, Ст. Халупа, В. Тижбір, М. Драйчук, А. Тиньо, А. Урбанович, Б. Левко, І. Зєльонка, В. Гавроняк, Є. Каменецька, Г. Целюх, Й. Гида, В. Купецький; 3 дол.: А. Скала.

Управа УСЦАК почувається до милого обов'язку щиро й вдячно подякувати всім жертводавцям — щирим українським патріотам за їхню вагому підтримку українських олімпійців у їхньому першому історичному дебюті на Олімпіяді, як найкращих спортових репрезентантів української незалежної держави!

Українська Спортова Централя Америки й Канади (УСЦАК), чотири роки тому поставила перед собою надзвичайно важливе завдання: за всяку ціну постаратися фінансово допомогти українським олімпійцям дійти до „спортової Мекки“ — зимової Олімпіяди в Лілленгамер і літньої Олімпіяди в Атланті.

З гордістю заявляємо, що при вашій благородній помочі, дорогі жертводвці, ми своє завдання майже на 100 відсотків виконали! Щире вам спасибі!

Управа УСЦАК

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 34-го Відділу

З днем 1-го серпня 1996 року 34-ий Відділ злучиться з Відділом 15-им, якого секретарем є

ОСТАП ЗИНЮК

Просимо членів 34-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 15-го Відділу на адресу:
Mr. Ostap Zynjuk
12523 Montclair Drive
Silver Spring, MD 20904
(301) 622-0463

• ПРАЦЯ •

Шукаю працю по догляду за дитиною або особою старшого віку в українській родині. Володію технікою клясичного масажу і трохи англійською мовою.
Тел.: (212) 362-5065
до 10-ої год. веч.

Пошукуємо відповідальну жінку до опіки однорічної дитини. Прошу телефонувати на число:
(718) 347-9125

* НА ПРОДАЖ *

ПРОДАЄТЬСЯ
3-ох кімнатна квартира при вул. Паркова в м. Івано-Франківському.
Телефонувати на число:
(201) 258–0630

* FUNERAL DIRECTORS *

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГЕЛЕН ААРОН член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо померла 18-го березня 1996 року на 82-му році життя. Нар. 2-го вересня 1914 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС стала 1943 року. Залишила у смутку синів Роналда і Данила і дочку Джоен Секстон. Похорон відбувся 21-го березня 1996 року на цвинтарі „Кальварія“ в Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Аннабелля Боровицька, секр.

МИХАЙЛО МИГОВИЧ член УНС Відд. 306-го в Линден, Н.Дж. помер 3-го вересня 1995 року на 85-му році життя. Нар. 8-го серпня 1909 року в Джерзі Сиіті, Н.Дж. Залишила у смутку дочок Ірену Голценстралер і Албіну Вецель. Похорон відбувся на цвинтарі Роздейл Меморіял Парк в Линден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Жуйко, секр.

МИХАЙЛО ДІДИЧ член УНС Відд. 240-го ім. полк. Е. Коновальця в Пармі, Огайо помер 9-го березня 1996 року на 72-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС став 1959 * 1979 року. Залишив у смутку дружину Агафію, дочку Емілію Шнайдер з мужем Джімом, сина Романа та внуків, сестру Ольгу Мельник з чоловіком Василем та брата Степана. Похорон відбувся 12-го березня 1996 року на цвинтарі Святої Покрови в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Богдан Семків, секр.

НЕСТОР ПІДГАЙНИЙ член УНС Відд. 130-го Т-ва ім. св. Володимира в місті Ню Йорку помер 16-го січня 1996 року на 91-му році життя. Нар. 17-го серпня 1904 року в Тернополі, Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Гелену, дочку Ірену Гоманн з мужем Франком, сина Романа з дружиною Джудіт, внуків Еріка і Наталку Шоманн, Чолетт і Карла Підгайних. Похорон відбувся 20-го січня 1996 року на цвинтарі Св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Юрій Юрків, секр.

ЕМЕЛІЯ БОРТНІЧАК член УНС Відд. 296-го Т-ва ім. св. Михаїла в Ню Кенсінґтон, Па. померла 17-го травня 1996 року на 55-му році життя. Нар. 29-го березня 1941 року в Арнолд, Па. Членом УНС стала 1948 року. Залишила в смутку мужа Івана дітей Марію й Давида. Похорон відбувся 20-го березня 1996 року на укр. цвинтарі свв. Петра і Павла Кінґ оф Праша, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Лобур, секр.

ВІРА КРАВЧУК член УНС Відд. 422-го у Філядельфії, Па. померла 12-го травня 1996 року на 96-му році життя. Нар. 1900 року в м. Мірополь на Волині, Україна. Членом УНС стала 1955 року. Залишила у смутку доньку Ґалину (Славу) Павловську, внуків Христину Сизоненко, Тараса Павловського і Наталку Вайзмантел; правнуків Миколу, Катрусю і Олександра Сезоненко і Леоніда (Левчика) Вайзмантела. Похорон відбувся 16-го травня 1996 року на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВОЛТЕР ҐІЖОВСЬКИЙ член УНС Відд. 220-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл. помер 22-го травня 1996 року на 73-му році життя. Нар. 1923 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Ліліян, дочок Катлін і Керол, синів Івана і Гари та п'ятьох внуків. Похорон відбувся 24-го травня 1996 р. на цвинтарі Резурекшин в Джастис, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

МИРОН НАЗАРКО член УНС Відд. 57-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Коговс, Н.Й. помер 1-го червня 1996 на 82-му році життя. Нар. 1914 року в Коговс, Н.Й. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Стефанію і дві дочки Марію і Джо Енн з мужем. Похорон відбувся 3-го червня 1996 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

МИХАЙЛО МАҐОРА член УНС Відд. 18-го в Колюмбус, Огайо помер 1-го вересня 1995 року на 73-му році життя. Нар. 10-го жовтня 1922 року в с. Туменець, Пустомитівський район, Львівська обл. Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Розалію, синів Миколу і Михайла. Похорон відбувся 5-го вересня 1995 року на цвинтарі Resurrection in Columbus, Ohio.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

НЕСТОР ЛЕВ член УНС Відд. 32-го в Філядельфії, Па. помер 18-го квітня 1996 року на 86-му році життя. Народився 1910 року в Лілянах, Україна. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку приятелів, знайомих і союзову родину. Похорон відбувся 22-го квітня 1996 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Яців, секр.

ПЕТРОНЕЛЯ РИПЧУК член УНС Відд. 489-го в Ню Йорку, Н.Й. померла 22-го травня 1996 року на 84-му році життя. Нар. 26-го червня 1911 року в Чернівцях, Буковина, Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку мужа Володимира, дочок Гельму Йотішкі з мужем Ляшльо й Ірену Д'Алессіо з мужем Михайлом; внуків: Андрія, Христину, Тимотея, Миколу; правнуків: Христофера, Йосифа, Клементину, племінників Любу Сохан і д-ра Олега Сохана з дітьми. Похорон відбувся 28-го травня 1996 року на цвинтарі Святого Хреста в Н. Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ДЗИДЗАН член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл помер 4-го квітня 1994 року на 85-му році життя. Нар. 14-го червня 1909 року в Тишівниці, Україна. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Надію та ближчу і дальшу родину в Україні і ЗСА. Похорон відбувся 9-го квітня 1994 року з української католицької катедри св. Отця Миколая на цвинтар св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Галина Карачевська, секр.